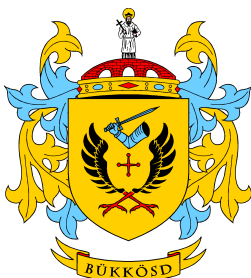

Bükkösi**Falulap****Községi kulturális és információs hírlevél az Önkormányzat híreivel**

Itt van az ősz, itt van újra...

Petőfi Sándor szép idézetével köszöntjük az Olvasókat, a forró nyár után hamar jött ősz első napjain. Csak reménykedhetünk, hogy lesz még néhány szép napunk, mielőtt tényleg deres reggelekre ébredünk. Különösen gyermekeink nyűgösek az ágyból kikelve: óvoda, iskola a napi program első fele (fújj!), aztán délután meg tanulni (még inkább fújj!), leckét készíteni kell: nehéz viszszaeszközni a megszokott tevékenységekhez, különösen a kiscsoportosoknak, elsősöknek megbarátkozni az új helyzettel, amikor pontos napirend szerint kell dolgozniuk. Pedig tanulni kell, dolgozni kell, mert különben mivé lesz az ember? Talán a legnehezebb feladat az emberek számára az, hogy erőt vegyenek magukon, a muszáj-feladatokat is megtegyék. Valljuk be, mindannyiunknak vannak kellemetlen, megoldatlan dolgaink, amiket görgetünk magunk előtt, húzzuk, halasztjuk az elvégzését, mert... Miért is? Indokaink mindig vannak, főleg magunk előtt nem nehéz ilyen ál-indokokat találnunk.

Csodálkozhatunk-e hát rajta, hogy gyermekeinknek sem akaródzik korábban kelni, táskát cipelni, leülni a tanulóasztal mellé? Persze, mi sem repdestünk az örömtől, hogy a szabadság napjai után be kellett mennünk dolgozni a munkahelyünkre (tisztelet a kivételnek!), de a felnőttek, ugye, már megtanulták ezt a leckét...

A gyerekek még nem. De hát attól gyerekek! Ez a dolguk, hogy megtanulják, begyakorolják az élet leckéit. És nekünk, szülőknek, felnőtteknek segítenünk kell ebben őket. Szerencsés esetben példamutatással, szép szóval, irányítással, kevésbé szerencsés esetben hangos szóval, türelmetlenül. Nem könnyű feladat ez, mert a szülőknek is megvan a maga baja, indokkal alátámasztott problémája (lásd fentebb!), és akkor még a gyerekekkel türelmes is legyen?! Erre a kérdésre, azt

hiszem, nem kell válaszolni. Legalább is, remélem. Pedig valójában csak pihennünk kellene, néha kikapcsolni az agyunkat, hogy a megszokott dolgok helyett valami mással foglalkozzunk. Nem mindenkinek volt lehetősége a nyáron üdülni, drága pénzen külföldre utazni, idegenben vendégeskedni. Amit azért meg tudunk tenni: hogy időnként mást csinálunk. Elmegyünk sétálni a tóhoz, gyógynövényeket gyűjtünk az erdőben, igénybe vesszük a felkínált szabadidős tevékenységeket, elmegyünk a szervezett programokra. És visszük magunkkal a gyermekeinket! Meglepő volt látni, hogy az augusztus 20-i, egyben Szent István-napi megemlékezésen az 1300 fős lakosságból mindössze 30-40 fő vett részt, két házaspár hozta el gyermekét. Többekre számítottunk...

A sikeres emberek (állítólag) attól sikeresek, hogy mindig időben megteszik azt, amit meg kell tenniük. Felveszik a telefont és telefonálnak, elmennek a megbeszélte találkozókra, elintézik a hivatalos ügyeiket, határidőre befizetik a csekkjeiket, és türelmesek. Azt is mondhatnánk, hogy végtelenül türelmesek. Nem könnyű ezt megtanulni, megtanítani senkinek sem, mert nap, mint nap akadnak apró bosszúságok, vélt vagy valós dolgok, amiken türelmünket veszítve idegesítjük magunkat, környezetünket. És mégis, felül kell(ene) emelkednünk ezen, nem a pillanatnyi rossz közérzetünket kell(ene) túráztatni, hanem a megoldást keresve, nyugodtan folytatni párbeszédeinket. A gyermekeinkkel is, főleg velük! Adjunk hát nekik még egy kis időt, hogy visszaszokjanak az óvodai, iskolai rendszerességhez! Hadd játsszanak még a szabadban leckekészítés előtt, másszanak fára, rúgják a labdát, és beszélgessenek a nyár örömeiről, élményeiről-a nappalok egyre rövidülnek, a sötétedés úgyszólván hazahajtja őket. Legyenek még együtt, mielőtt az otthoni tanuláshoz fognak, hasznosabban fog az agyuk, ha előtte volt lehetőségük pihenni, kikapcsolódni. Ha már magunknak nem engedjük meg ezt a "luxust" ezen a nyáron...

Kasza Zita

Vakáció 2003

Van sok olyan család, aki nem engedheti meg a 3-4-5 napos nyaralásokat ilyen árak mellett. Hatodik éve már a nyári fürdőkirándulásoknak, amiket szervezünk. Dinnyeberkiből Rózsahegyi Jánosné, Bükkösdről: Kövesdi Sándor, Helesfáról: Pap János.

1997-ben az első útnál 17 felnőtt, 29 gyerek vett részt. A felnőtteknek a részvételi díj összege 180 Ft/fő + 80 Ft belépő volt, a gyerekeknek térítésmentes volt az útiköltség.

2003-ban két utat is sikerült szervezni. Az első Gunarasfürdő. A részvételi díj 1000 Ft/fő volt, belépődíjjal együtt. 31 felnőtt, 38 gyerek vett részt, a gyerekek idén is térítésmentesen utaztak. A belépők árai: felnőtt - 480 Ft; diák, nyugdíjas - 300 Ft; 6 év alatti gyerek: 100 Ft.

A második út Csokonyavisontára szolt. Költsége 1000 Ft / fő + belépő költsége volt a

felnőtteknek, a gyerekeknek ingyenes volt az

utazás. 34 felnőtt és 38 gyerek vett részt a kiránduláson.

Közös fényképen lett megörökítve a CSAPAT, ami lassan de biztosan összekovácsolja a települések lakosait, legalább itt összetartva, kitartva egymás barátságáért.

Jövő évben a debreceni Virágkarneválra is van igény és lehetőség, a Hortobágy és a hajdúszoboszlói strand meglátogatásával.

Köszönjük az Általános Iskola vezetőjének töretlen támogatását.

Bár tudomásunkra jutott, hogy idegeneknek vannak ezek az utak szervezve, „csak az” az idegen, akit a saját falunkban sem ismerünk meg? Jöjjenek el, és ismerjék meg egymást, a lehetőség adott!

Kövesdi Sándor, szervező

Fejlesztések "Teleház-fronton"

Előző számainkban már olvashattak árnyalt eszmefuttatásokat az olvasók, amelyben a civil szervezetekről, azok szerepéről, és a falunkban betöltött szerepéről, lehetőségeikről írtam le néhány gondolatot. Száraz, elméleti anyagnak tűnhetett az előző írás, annak ellenére, hogy a szándék nem ez volt.

Tény, hogy korai lett volna a múltkorinál bővebb, részletes tájékoztatást leköszölni a Bükkösdon zajló egyesületi munkáról. Most viszont eljött az ideje, hogy konkrét eredményekről számoljak be. Az alábbiakban röviden összegezni szeretném mi történt eddig, mi várható, és mi ennek az egésznek a jelentősége.

1996-ban helyi emberek egy csoportja összeállt, hogy a falu érdekében különféle programokat valósítson meg. Ebben a csapatban én is részt vettem. Céljaink elérése érdekében megalakítottunk egy egyesületet, Bükkösdi Közösségfejlesztő Egyesület néven. 1998-ig tartott egy viszonylag tevékeny időszak, amely idő alatt jó néhány pályázatot írtunk, megalapoztunk számos későbbi programot (pl. a játszótérépítést, a teleház megalakulását stb.). Az aktív időszakot egy hosszabb passzív követte, amely gyakorlatilag a mai napig eltartott. Az Egyesület működését hátráltatta, hogy a tagok szabadidejük rovására

végezték tevékenységüket és aktivitásuk alábbmaradt. Ráadásul 1998-ban megnyitott a Teleház is, amely átvette az Egyesület szerepköreinek nagy részét (pl. Falulap szerkesztése, programszervezés, pályázás stb.) Természetesen ez nem jelentette azt, hogy az egyesület megszűnt volna, de tevékenysége lényegesen kevesebb programra terjedt ki.

Az akkori "szokásoknak" megfelelően nem az Egyesület lett az a szervezet, amely a Teleházat működtette, hanem a Bükkösdi KHT.

(folytatás a 3. oldalon)

Fejlesztések "Teleház-fronton" (folytatás a 2. oldalról)

De ennek akkor nem is igen volt jelentősége a Teleház működése szempontjából, hiszen semmilyen szempontból nem jelentett hátrányt a Kht-s forma. Később egyre inkább szükséges lett volna egy civil szervezet megteremtése. Erre kísérlet is történt Galán Andrea vezetésével, de sajnos az új egyesület csak rövid időt ért meg, ügyészségi eljárás keretében megszűnt. Ennek oka a működtetés szabálytalansága volt. Mára szükséges volt a helyzeten változtatnunk.

A mai politikai és társadalmi helyzet megköveteli, hogy civil szervezetek végezzenek bizonyos feladatokat, ráadásul a teleházak működésének mára már alapfeltétele, hogy ebben a formában működjenek. Mivel a szándék az volt, hogy a teleházat tovább működtessük, illetve a mélyrepülését megfordítsuk, ezért a kezdeti lépés a szabályos szervezeti forma megteremtése kellett legyen. Mivel egy új szervezet bejegyeztetése rendkívül nehézkes és lassú, tavasszal felvettem a kapcsolatot a Községfejlesztő Egyesület vezetőivel, tagjaival. Szándékunk az volt, hogy az Egyesület vegye át a teleház működtetőjének szerepét. Megfelelő "donornak" látszott az Egyesület, de néhány adminisztrációs feladat még vissza volt. Szeptember 2-án össze tudtuk hívni a közgyűlést, és tárgyalhattunk a feladatokról, célokról, személyi kérdésekről. Az eredeti tagságból többen kiváltak, volt aki már sajnos nem él közülünk, ezért új tagok felvétele is szükségessé vált. Jelenleg 21 tagunk van. Az egyesület új vezetőket is választott:

Elblinger Csaba elnök helyett részemre szavaztak bizalmat, Szabó Zoltánné pénzügyi vezető helyére pedig Kasza Zitát választották meg. Egyéb személyi változások egyelőre nem történtek, az érintettek távolmaradása miatt.

A legfontosabb, hogy egyetértés született a jövőbeni feladatok kérdésében is. Ezek alapján az egyesület vállalta, hogy közművelődési megállapodást köt az Önkormányzattal, mely alapján vállalja a Teleház működtetését. A megállapodás szabályszerűvé teheti az Önkormányzat kulturális feladatellátását, az egyesület számára pedig biztosítékot nyújt a további működésre. Az Önkormányzat részére benyújtottuk az ebbéli szándékunkra vonatkozó dokumentumokat. Reméljük, hogy támogatásra, és mielőbbi elfogadásra talál a megállapodás-tervezet. Tudni kell, hogy Egyesületünk elsődlegesen az alapműködéshez kér támogatást, a fejlesztéseket pályázatokból igyekszünk megteremteni. A jelenleginél nagyobb többletterhet nem hárítunk sem az Önkormányzatra, sem a tagságra.

Terveink szerint a Falulap szerkesztésében is nagyobb szerepet fog kapni az egyesület. Ez a szervezet indította útjára a lapot, és meggyőződésem, hogy sokkal változatosabb lehet csapatomunkában készítve.

Az átalakulás leginkább szervezeti, de ebből következően a pályázatok sikerességét fokozzuk, így többlettámogatásokra számítunk.

Reméljük, rövidesen érezhető lesz, mekkora lépést tettünk

előre a falu előremozdításának érdekében.

Nem csak szervezeti átalakulás történik, hanem ennél látványosabb is. Az Önkormányzat szándéka szerint a "Kultúrház" épületében egy Községi Központ alakulhat ki, ahol a kulturális, közösségi rendezvények mellett állandó helyet kap majd a Teleház egy Ifjúsági Klubbal kiegészülve, valamint a Cigány Kisebbségi Önkormányzat is. A fejlesztéshez pályázati pénzre is számítunk, amelynek megérkezésekor, még az őszi folyamán végbe mehet az átköltözés is. Jelenlegi helyünket a körjegyzőség veszi majd át.

Lehetőség szerint tervezzük a technikai eszközök fejlesztését is. Bízunk abban, hogy régi és ezután bevezetésre kerülő új szolgáltatásainkkal, még jobb feltételek között, még sokáig a lakosság szolgálatába tudunk állni.

Volcsányi Gábor, teleházvezető

Hírek, Információk

Teniszpálya felújítás

A májusi Ötletnapon lakossági kezdeményezésként hangzott el, hogy a tenispályát jó lenne ismét használni. Ezért a **Bükkösi Közösségfejlesztő Egyesület** szeretné rendbe tenni a **bükkösi tenispályát**. A feladat a pálya gyommentesítése, majd a salak felfrissítése. Ezért a vezetőség felkéri a lakosságot - különös tekintettel a tagságra -, hogy társadalmi munka keretében vegyen részt a pálya takarításában. A munka időpontja: **2003. szeptember 13. szombat 9.00.** Kérjük, hogy megfelelő szerszámokat és eszközöket (kapa, gereblye, kesztyű) mindenki hozzon magával!

Ösztöndíjpályázat főiskolásoknak, egyetemistáknak

Önkormányzati ösztöndíj-lehetőség nap-pali tagozatos főiskolásoknak és egyetemistáknak!

A **Bursa Hungarica** elnevezésű ösztöndíj jelentkezési lapjait 2003. szeptember 30-tól lehet beszerezni az önkormányzatnál, Papp Lászlónétól. A beadáshoz iskolalátogatási igazolás és jövedelemigazolás szükséges. A nyomtatványokat 2003. október 22-ig kell benyújtani.

Dísz tárgyak kaphatók

A Teleházban **ajándéktárgyak, dísz tárgyak, csomagolópapírok** kaphatók minden nap 8.00-16.00 óráig.

Mezőőri szolgálat

Tájékoztatom a T. Lakosságot, hogy 2003. szeptember 1-től **mezőőri szolgálatot** hozott létre Bükkösd Község Képviselőtestülete. A mezőőr: Trapp Károly - Bükkösd, Kossuth L. u. 21. tel: 30/283-18-79

Venczel Tibor, körjegyző

Folytatódik a kézműves szakkör

Figyelem! Folytatódik a **kézműves szakkör** a Teleházban. Minden másodikként 14.00 órakor várja az érdeklődőket Gabi néni. A fél éves program jövő keddtől olvasható a hirdetőkönyvben.

Szerdánként 14.00 órakor **virágkötéssel** szakkörrel várjuk Önöket. A részvétel önköltséges: a virágokról mindenkinek magának kell gondoskodnia és az esetleges kellékeket (tálka, szalag, tűzőhab) meg kell vásárolni.

Ingyenes lakossági Apróhirdetés

Szőlődaráló és 200 literes szőlőprés eladó. Érdeklődni: munkaidőben: 73/378-430 vagy 20/805-04-46, illetve személyesen a bükkösi Coop boltban.

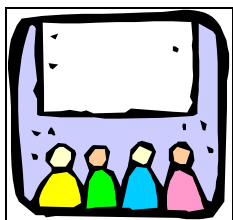
Lezajlott az augusztus 20-i ünnepség

Az előző lapunkban meghirdetett programnak megfelelően lezajlott az augusztus 20-i nemzeti ünnepünkhöz kötődő rendezvény, amelyet a Miniszterelnöki Hivatal támogatott. A támogatást a műsorszámok kifizetésére fordítottuk.

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk az augusztus 20-i ünnepség közreműködőinek:

Györkő Ernőnek, a műsor betanításáért; id. Homann Jánosnak, bor adományáért; Paleszter Antalnak, bor adományáért; ifj. Homann Jánosnak, kenyér adományáért; Gulyás Gabinak, kézműves foglalkozás megtartásáért; Kósa Tímeának, versmondásért; Bartos Károlynak, zenélésért; Bartos Edinának, versmondásért; Homann Ákosnak, az ünnepség ideje alatti segítségért. Köszönjük a Cigány Kisebbségi Önkormányzatnak a vendéglátást, akik saját költségvetésükből főztek a rendezvényen.

Mise a halottakért

Az elmúlt 10 év szeptemberben elhunyt halottjaiért mise szeptember 28-án 09.45-kor lesz.

1993. –

1994. Jung Lajos

1995. Májer Lőrinc

1996. Tóth Józsefné sz. Ladányi Anna;
Juhász Istvánné sz. Trapp Erzsébet;
Armbruszt József

1997. Kerkan Ottóné sz. Rigler Anna;
Mihály Gyuláné sz. Molnár Mária

1998. Barka Lajos; Rapp Mátyásné sz.
Halász Irén

1999. Amrein Józsefné sz. Paleszter Anna
2000. Várkonyi János; Port Károlyné sz.
Geiger Julianna
2001. Várkonyi Dénes; Rudl József
2002. Mezei Józsefné sz. Havasi Mária

Pályázati lehetőség

Üdülés kedvezményesen

A Pro-Civitate Alapítvány pályázatot írt ki kedvezményes üdülési lehetőség igénybevételére. A Bükkösi Közösségfejlesztő Egyesület – megfelelő számú jelentkező esetén – benyújtja a pályázatot, hogy településünkről is eljuthassanak Taksony (Budapest közelében) vagy Hévíz egy-egy üdülőjébe.

2003. szeptember 01. és december 23. között bármikor várják a látogatókat a fent említett panziókban, ahol kellemes pihenés ígérkezik minden odalátogatónak. Az időpontot mindenki maga határozhatja meg, mint ahogyan azt is, hogy hány napot szeretne ott tartózkodni. Ezért a Teleházban csoportot szervezünk, amelybe bárki jelentkezhet.

Az üdülés – ajánlatunkban – lehet egy hosszú hétvége (3 nap) vagy egy egész hetes (7 napos) pihenés, a fent megjelölt időszakon belül bármikor. A szállás kérhető önmagában, reggelivel, vagy teljes ellátással. Az árak kedvezményesen a következőképpen alakulnak:

	3 napos	7 napos
Étkezés nélkül	6000 Ft helyett 1800 Ft	18000 Ft helyett 6300 Ft
Reggelivel	6800 Ft helyett 2200 Ft	23800 Ft helyett 7700 Ft
Teljes ellátással	8600 Ft helyett 3100 Ft	30100 Ft helyett 10850 Ft

Az utazás önköltséges. Tekintettel arra, hogy ez egy nagyon kedvező akció, kérünk mindenkit, aki egy kicsit is érdeklődik, jelezze a Teleházban.

Ki vitte el a sajtomat?

Az amerikaiakat nem nehéz etetni mindenféle maszlaggal. Elég megírni egy vékonyka könyvet, ráírni a borítóra, hogy „A SIKER TITKA”, és máris több százezer példányt adhatunk el. A magyar embert már keményebb fából faragták. Ha lát egy sikerkönyvet, csak legyint: á, ez nálunk úgysem jön be. Hiába tárták elénk a könnyebb boldogulás százféle lehetőségét, a karrierépítés, pénzszerzés, harmonikus családi élet, tökéletes testi-és lelki egészség és béke titkait, mi valahogy nem tudunk ezekkel mit kezdeni.

Én is hasonlóképp gondoltam, ám a napokban egy érdekes könyv akadt a kezembe. Dr. Spencer Johnson: **Ki vitte el a SAJTOMAT?** című írása. A fülszöveg azt ígérte, hogy egy órába sem telik elolvasni, ezért hozzáfogtam. A történet alapja A.J.Cronin idézete: *„Az élet nem nyílegyenes, széles folyosó, amelyen át szabadon és akadályoztatás nélkül haladunk, hanem szűk járatok labirintusa. Ebben kell keresnünk a helyes irányt, miközben eltévedünk és összezavarodunk, újra meg újra zsákutcába keveredünk. Ám ha nem hiányzik belőlünk a hit, Isten mindig új ajtót nyit előttünk, amelyre magunktól talán soha nem is gondoltunk volna, de végül jónak bizonyul a számunkra.”*

A mese két kisegérről és két kisemberről szól, akik egy labirintusban (azaz a nagybetűs ÉLET-ben) hajszolják a sajtot, ami nem más, mint a boldogság (kinek a pénz, kinek az egészség, kinek a békés családi otthon). A sajtot megszerezni nem könnyű feladat, de a labirintus útvesztőjében mind a négyüknek sikerül. Aztán lassan telik az idő, és a dolgok menete megváltozik. A kisemberek hamar hozzászoknak a jóhoz, elkényelmesednek, nem is törekszenek már a többre, jobbra. Élvezik, hogy megvan a sajtjuk. Ezzel szemben a szorgalmas egérkék állandó készenlétben állnak, odafigyelnek a változásokra, és amikor egy nap eltűnik a sajtjuk, azonnal reagálni tudnak az új helyzetre. Nem úgy, mint a kisemberek, akik hosszú időre megbénulnak attól, hogy elveszítettek valamit, hogy változtatniuk kell a gondolkodásukon, a szokásaikon, a napi életükön. A történet természetesen happy enddel végződik, nagy nehezen a kisemberek is alkalmazkodnak a változásokhoz, megtalálják az utat az új sajt felé.

Mi is változások előtt állunk. Nem is beszélek az ország új helyzetéről, mi lesz, ha európai uniós állampolgárok leszünk: hogyan fogunk az élet labirintusában eligazodni, vajon ki vezet bennünket a finom uniós sajtok felé? Mert azt ígérik, hogy finom és óriási méretű sajtok lesznek a labirintusban. De most maradjunk csak a településünkön. Bükkösdön is lesznek

változások, amik egyelőre még titokzatosak, homályosak, magunk sem tudjuk, hogy mikor és hogyan következnek be. De az biztos, hogy részesei leszünk, és ha nem figyelünk, nem részesülünk az új sajtokból. Résen kell lenni, odafigyelni az új rendelkezésekre, szabályokra, nehogy zsákutcába fussunk, majd élni kell a lehetőségekkel, amiket kínálnak nekünk. Nem szabad félvállról venni vagy egy legyintéssel elintézni mások terveit, törekvéseit, mert ha azok megvalósulnak, lehet, hogy minket is érinteni fog a változás. Javasolom, hogy olvassák el figyelmesen ebben a lapszámban a Közösségfejlesztő Egyesületről szóló írást. Úgy tűnik, ami most történik, nem 1-2 ember unalmas óráinak eltöltésére szolgáló bohóckodás, hanem komoly társadalmi igény! Az igények pedig előbb utóbb szétfeszítik a korlátokat, valamilyen úton-módon érvényesülni fognak. Az eredeti, amerikai könyv szerint a szereplők segítik egymást, a labirintus falára segítő szövegeket firkálnak, hogy aki arra jár, az is könnyebben boldoguljon. Sajnos nálunk ez nem jellemző: inkább akadályokat gördítünk egymás elé: ha én megtalálom a helyes utat a jókora sajt felé, akkor nehogy más is arra jöjjön. Pedig inkább tanulnunk kellene a kisegerektől és a kisemberektől, és odafigyelni mások változtatási szándékaira, a világ, az élet változására, és magunknak, szándékainknak is változni kellene velük együtt! Nem szabad elkényelmesedni, és beérni a jól megszokott dolgokkal, mert elképzelhető, hogy a mai, új világban már nem azok jelentik a legcélravezetőbb megoldásokat. Nem régóta töltöm a napjaimat Bükkösdön, még nincs egy éve. Amikor idekerültem, a legszembetűnőbb dolog az volt, hogy minden elhangzott jó ötletre, praktikus és ésszerű megoldásra azt a választ hallottam: ezt itt nem így szoktuk. Úgy gondolom, hogy ha a dolgok nem mozdulnak ki a gödörből, akkor annak ez lehet az egyik oka: talán változtatni kellene azokon a fránya szokásokon! Ahogyan a kisemberek is megértették a könyv végére:

A változás elkerülhetetlen! Számítsunk a változásra! Kísérjük figyelemmel a változást! Alkalmazkodjunk gyorsan a változásokhoz! Változzunk!

Az idézetek forrása: Dr. Spencer Johnson: **Ki vitte el a SAJTOMAT?** – Network TwentyOne Kft, Budapest, 2000.

Baja Helga

